

ABONAMENTUL
Pe un an . 24 Cor.
Pe jum. an . 12 "
Pe 1 lună . 2 "

Nr. de Duminică
Pe un an 4 Cor. — Pen-
tru România și America
10 Cor.

Nr. de zi pentru Ro-
mânia și străinătate pe
an 40 franci.

TRIBUNA

REDACTIA
și ADMINISTRATIA
Deák Ferenc-utca 20.

INSERTIUNILE
se primesc la adminis-
trație.

Manuscripte nu se îna-
poiază.

Telefon pentru oraș și
comitat 502.

Iluziuni.

(S) Niciodată, într'adevăr niciodată ro-
mânii n'au avut să poarte o luptă atât de
grea și în acelaș timp atât de frumoasă ca
cea ce li-se impune azi când sufer din ce
în ce mai grele prigoniri fără ca să-și
piardă răbdarea.

Grea e lupta pentru că simt toți lovitu-
rile, pe care acum le primește unul, iar
peste puțin altul și te cuprinde spaima când
îți dai seamă despre durerea ce se îngră-
mădește în fiecare zi în inimile tuturor,
iar frumoasă e pentru că cu toată această
durere îngrămădită, nici unul nu-și pierde
bunul cumpăt.

Ce voește, într'adevăr, guvernul ungar
când azi îi lasă pe jandarmi ori pe honvezi
de capul lor, iar mâne-i pune pe judecători
la cale, ca să croiască pedepse mari și să
pună amende grele?

Dacă vrea să-i moaie pe români, ca ei
să înceteze lupta și să se împace cu soarta
ce li-s'a creiat, el pate o mare rușine, căci
românii nu se moaie și nu încetează lupta.

Dacă vrea să-i scoată din răbdare, el
pate o rușine încă mai mare, căci românii
nu-și pierd bunul cumpăt și iese din zi în
zi mai învederat la iveală, că ei sunt într'a-
devăr un element de ordine și de civiliza-
țiune și că adevărații turburători ai păcii
sunt revoluționarii, cari și ajunși la putere
toți revoluționari au rămas.

Ce-ar face adecă ceice azi stăpânesc în
Ungaria, dacă li-s'ar întâmpla ceice li-se
întâmplă românilor?

Invederat că tot ceice au făcut pe tim-
pul când nu ei stăpâneau, căci mai ușor e
să ocărăști, să unelțești fie pe față, fie în
taină, să pui la cale turburări și să pui în
cele din urmă mâna pe par, decât să stăru
cu toată hotărîrea, dar să rabzi, să nădăj-
duești și să nu te dai.

De unde au însă românii virtutea acea-
sta de a stăru fără ca să se moaie și fără
ca să-și piardă bunul cumpăt? Ce le dă
tăria de-a suferi și de-a răbdă păstrându-și
voia bună?

Fără îndoială, că numai frumoasele ilu-
ziuni ce au rămas în sufletele lor din tim-
pul copilăriei și al tineretelor.

Ne cuprinde înduioșarea când ne adu-
cem aminte de bătrânii noștri, cari la 1848,
după 1848 și după 1860 ostăneau din iu-
bire către noi și ne ziceau mereu: »Voi o
să aveți o soartă mai bună decum a fost
a noastră, o viață mai ușoară și mai plină
de mângâieri!«

Ne-o ziceau aceasta fiindcă o credeau,
iar noi, luând credință din credința lor, am
întat cu inima caldă, cu sufletele pline de
nădejde și cu avânt deplin în luptă, ca să
ducem mai departe lucrarea începută de
dânșii.

Zadarnice sunt silințele celor ce ar voi
să ne pierdem credința, zadarnice sunt adi-
menirile, amenințările, chiar loviturile lor,
căci credința noastră e tare nu numai pen-
trucă ne-a rămas dela părinții noștri, ci
totodată și pentru că ea izvorește din des-
fășurarea firească a lucrurilor.

E peste puțină, ca lucrurile să rămâie

în țările coroanei ungare așa cum sunt
astăzi.

Ori-și-ce ar fi azi și ori-și-ce ar face stă-
pânitorii de azi, mâne ori poimâne trebuie
neapărat să urmeze ceice vor românii, și
dânșii n'au decât să stăruie și să aștepte,
ca să-și vadă cu ochii împlinirea visului lor.
Credința aceasta ne dă tăria neînfrântă,
tocmai de aceea însă nu e destul s'o pă-
străm, ci trebuie să le-o transmitem și celor
ce urmează după noi, ca și a lor tărie să fie
neînfrântă.

Are să vie și e din ce în ce mai aproape
timpul, când copiii românilor nu vor mai
fi nevoiți să peardă cea mai prețioasă parte
din viața lor canonindu-se cu o limbă, pe
care nu pot s'o învețe și de care nici n'au
nevoie în practica vieții lor. O va învăța
numai cine poate și are nevoie de ea.

Dar sunt legi!? Legile oamenii le fac și
tot ei le și desfac după ce se mai lumi-
nează.

Are să vie și timpul, când românul va
vorbi în limba lui și numai în a lui limbă
și cu diregătorii și cu judecătorii țării sale
și va fi primit cu cinstea cuvenită ori unde
se va duce.

Are să vie timpul, că fiecare popor va
susține, cum azi își susține biserica, din pro-
priile sale mijloace toate așezămintele sale
culturale și nu va mai fi nevoit românul să
se lupte cu nici unul dintre cetățenii săi.

E indiferent cum și în ce fel de împre-
jurări va veni timpul acesta, destul, că el
are neapărat să vie pentru că întreaga lume
il vrea, și dac'ar fi, ca noi ceice ne jertfim

FOIȚĂ ORIGINALĂ A »TRIBUNEI«.

Lui Grigorescu.

Poezie inedită de Carmen Sylva.

Cu luminoasele și culori
Și întreaga ta splendoare,
Te-a zugrăvit, o țara mea,
Raiu răsărit de soare!

Privirea-i umed'a răsfrânt
Lumina ta albastră,
Vrăjind pe pânze ce-ai mai scump
Cu mâna lui măiastră.

Și în copiii minții lui
Viața ta viază:
Păstorul demn ca un stăpân,
Fecioara ce visează.

Gropița din obrăjii albi
Al gingașei copile;
Ninsoarea mbălsămată a
Intâiei fiori de Aprilie...

Vezi pe ovreiu cu »jalba« lui,
Pe dorobanțul falnic,
Șirag de care pe 'nserat,
Războiul crunt și jalnic.

Și peste tot plutește blând
Al țării noastre soare;
Penelul lui invie tot,
Desmiardă orice floare...

Cernește-ți haina, țara mea,
Și te 'nvelește 'n țernă,
Inchide-ți ochii luminoși —
Căci perderea-i eternă!

Nu, țara mea! Trezește-te
Din jalea ta amară!
Fii vrednică de darul său
Dumnezeesc, o țară!

Fii tinărz, puternică!
Tu al o mândră viață:
Incede-te 'n tăria ta
Și 'n firea ta 'ndrăzneată!

Privește chipurile lui
Și pruncii tăi să vină
Cu ochi severi și-adânci, ce sorb
Lumină din lumină!

Ei sunt cuminți și stăpânesc,
Ei vreau și nu au teamă —
Primește și mândrii tăi copii
La sânul dulce, mamă!

Ianuarie, 1908. Tradus de St. O. Iosif.

Notițe bibliografice.

»Viața Românească«, revista ce apare în
Iași sub direcția profesorilor universitari C. Stere
și dr. I. Cantacuzino, a intrat în al treilea an de
existență. Numărul 1 (ianuarie) din anul al tre-
lea poate fi considerat ca un adevărat eveniment
literar. Cei trei mari poeți în viață: Vlahuță,

Coșbuc și Goga publică fiecare câte o admira-
bilă poezie. Le vom reproduce pe toate trei în
numărul nostru de mâne. Un alt poet apreciat,
St. O. Iosif, publică o traducere din »Tannhäuser«
(actul al III). Dl C. Stere continuă cu inter-
esantul său studiu despre *socialdemocratism și*
poporanism; Jean Bart,, prozatorul podoabă al
neamului nostru, dă începutul unei nuvele îndu-
loșătoare din viața poporului năcăjit dela țară;
M. Sadoveanu continuă cu publicarea nuvelei
»Duduia Margareta«; profesorul universitar A.
Philippide scrie un articol de critică asupra dic-
ționarului Academiei; Al. Tzigara-Samurcaș dă
o foarte interesantă cronică artistică, S. Secula
o conștiențioasă cronică despre gimnaziul româ-
nilor din granița bănățeană, Ioan Grămadă scrie
despre Societatea arheologică română din Cer-
năuț; sunt apoi interesante: Cronică internă,
(Mizeria țărănimii și repartizarea proprietății),
de C. S., Caleidoscop de A. Mirea și Miscelanea
de I. Nicanor et Co.

Publică de asemenea recenzii numeroase, re-
vista revistelor, varietăți, mișcare intelectuală în
străinătate și bibliografie.

»Sămănătorul«, care a intrat deja în al șap-
telea an de viață, și apare sub direcția unui co-
mitet (D. Anghel, St. O. Iosif, M. Sadoveanu,
C. Sandu-Aldea, Ioan Scurtu și G. M. Murgoci)
în numărul său din urmă (pe Februarie) publică
în frunte o poezie de Carmen Sylva intitulată »Lui
Grigorescu«, marele artist despre care în proză
au scris pagini nemuritoare poetul Al. Vlahuță
și prozatorul Delavrancea, poezie pe care o re-
producem mai sus.

și suferim azi să nu-l mai ajungem, se vor bucura de el copiii noștri.

Aceste sunt iluziunile noastre, iar nu altele, și fiindcă numai aceste sunt, mergem voioși înainte, primim cu inimă ușoară toate loviturile și rîdem și de ceice ar voi să ne moaie, și de ceice cred, c'o să ne scoată din răbdare.

Să se moaie ori să-și piardă sărita ceice vor ceeace e împotriva firii și să pun și prin vruta, și prin faptele lor în conflict cu întreaga societate europeană și se fac vrednici de osânda celor mai luminate capete.

Ei, da, să-și piardă iluziunile. Sunt chiar osândiți a le perde, căci nu trebuiau să și le facă și să prostească o întreagă lume amăgind-o cu ele. Ei să simtă în fiecare zi, că zadarnice sunt toate opintirile și să-și piardă și nădejdea, și sărit-a, ca să se cumințească și să înțeleagă în cele din urmă, că nu e nimic mai prețios decât pacinica viețuire împreună, pe care ni-o dă stăpânirea de sine.

Noi însă să stăm strânși cu toții la un loc cuprinși în fiecare clipă de sântământul, că binele tuturor-l voim și că în timpul, la care am ajuns, e mare lucru să fii român, om al timpului care vine.

Lasă să lovească ceice lovesc, căci sunt lovituri pornite din desnădăjduire.

Sufragiul universal. Am scris nu de mult, pe baza informațiilor ce aveam din Viena, că actualul guvern e gata să facă orice concesiuni în sus, numai să poată scăpa de obligațiunea reformării legii electorale.

Știrile ce am dat, sunt confirmate acum chiar de ziarele maghiare. Intr'adevăr, o știre sosită din Budapesta spune că ziarele independente publică următoarele:

»Guvernul e gata să voteze tot ce i-se cere. Cei dela guvern sunt, d'asemeni, dispuși să renunțe la orice concesiune națională, cel mult dacă — pentru decore — vor cere vre o fărîmătură, ceeace

în tot cazul va fi mai puțin decât cuprindea programul comisiei de nouă pe care împăratul îi aprobase sub Tisza. Cer un singur lucru: regele să abandoneze sufragiul universal.

»Iată de ce ei ar prezinta un proiect de lege numai cu numele despre sufragiu universal, în fond ar fi un proiect de lege în care actualul regim de clasă și de gentry-magnați s'ar susține chiar și în proporția numărului.

Naționaliștii și socialiștii vor sta însă veghe, să împedice comiterea unei astfel de infamii!

Un răspuns oficial. În discursul dela 10 Februarie a. c. rostit în ședința delegației ungherești de șeful de secție al ministerului de externe, contele Paul Eszterházy, găsim un pasaj important. Dl Eszterházy a răspuns la cererea delegatului Szivák de-a se combate în mod oficial campania presei străine împotriva Ungariei, spunând următoarele:

»Sunt de acord cu d-nii delegați că este foarte necesar de-a lua măsuri împotriva cunoscutelor atacuri ale presei străine. Dl prim ministru încă mi-a oferit concursul său la aplicarea acestor măsuri. Vă atrag însă, domnilor, atenția că activitatea unul astfel de raportor special cum se plănuiește să se creieze, e foarte problematică. Vă amintiți și D voastră, cred, — nu vreau să numesc nici ziarele nici țările, unde se scriu astfel de articole — vă amintiți de anume cazuri (e vorba de cazul dela Cernova. N. R.) cari arată că nu pot fi rectificate. Rectificările nu au fost primite, ba s'au scris chiar alte articole și mai grave în contra lor.

Cuvintele acestea rostite din loc oficial cuprind indirect o gravă condamnare la adresa politicii guvernului nostru. Căci prin ele se spune că însuși ministerul de externe având chiar toată bunăvoință de-a »rectifica« eră pus în perplexitate, în toată golăteala lor nu pot fi »rectificate« adică tăgăduite. Nimeni nici ministrul de externe, nu poate tăgădui că la Cernova au fost împușcați 15 oameni dezarmați prin jandarmi, că la Pánade s'au comis cruzimi, de-asemena la Cristian, la Pecica, etc. Faptele grăiesc prea elocvent și ministrul externeilor tot mai are atât bun simț încât vede că ceeace-i negru nu poate fi făcut alb prin nici o sofistărie și chibbușărie.

Cuvintele șefului de secție cuprind deci indirect rugămintea către guvernul unghuresc de-a nu-l

cere desmințirea unor lucruri al căror adevăr îl vede oricine, pentru a nu l expune la niște atacuri și mai violente și îndreptățite. Și din ele reiese o critică gravă la adresa guvernului care prin faptele sale stârnește atâtea antipatii în presa străină.

Politica externă.

Așa zisul »conflict« cu Rusia, care părea la început, în urma grozavei alarme a presei franceze-italiene, a deveni acut și a da naștere unei încăerări în Orient, a intrat în faza precugetării liniștite, mult mai obiective decât la început. După ce amândouă partidele au zângănit puțin sabia, au amenințat, fiecare recunoaște că-i mai bine a lăsa chestia Sandjac dezvoltării sigure, pe care o aduce viitorul.

»Neue Freie Presse« de Duminecă, publică un articol de fond, serios, asupra politicii externe a monarhiei. Nu spune, ce-i drept, nimic nou dela prima convenție cu Rusia încoaci, frumos, sistematic. Punctul de încheiere e: Anglia e, incontestabil, puterea care e în frunte în Orient. De douăzeci de ani, de când diferențele dintre ea și Germania ies tot mai mult în relief, Anglia își caută aliați; printr'o politică isteată a izolat aproape Germania și a parvenit să predomineze în Orientul îndepărtat. Chiar și Rusia e atrasă în sfera ei de interese și de când a legat cu ea convenție, a lăsat să se răcească rapoartele cu Austria-Ungaria. Articolul termină zicând, că interesele monarhiei noastre sunt într'atât de identice cu ale Rusiei, iar Rusia e atât de amenințată, mai ales în extremul-Orient, din partea Angliei, încât o prietenie ruso-engleză e ceva de tot nefiresc, pe când o alianță cu Austria e o necesitate, pe care Rusia o va recunoaște o cât de curând. Atunci va căuta prietenia pașnică a Austriei!

Iată știrile mai nouă în legătură cu chestia-Sandjac: Faptul că ambasadorii Rusiei și ai Italiei, din Constantinopol, au fost primiți ieri în audiență mai lungă la sultan, a dat naștere mai multor combinații; se zice că audiența acestor ambasadori ar sta în strânsă legătură cu chestia liniei — Sandjac. Rusia și Italia ar fi luat măsuri să-și asigure și ele concesiunea mai multor linii ferate în Macedonia și să slăbească astfel influența

Străina.

De Viora din Bihor.

I.

- »Mamă, mamă, lasă-mă să o iau!«
- »E străină de legea ta!«
- »Mamă, mă lubește bolnăvicos cum sunt!«
- »E interes la mijloc!«
- »O mamă, cât ești de crudă!«

Aurel se depărtă cu sufletul îndurerat. Nu, și nu putea răzbi cu mamă-sa. Câtă împotrivire. De câte ori nu-și propuse, să n'o mai întrebe, să facă de capul lui... fie ce o fi!... Dar nu se îndură!... Un ce greu i-se lăsă ca atunci pe suflet, și-l făcea nehotărât, desnădăjduit!... El, căci ținea la mamă-sa... nu că ar fi fost laș... Ci eră ea de o superioritate așa — neîmbulzitoare, dar care se impunea... O firă blândă, însă neșovăitoare, un caracter cristalin, suflet altruist și o minte pătrunzătoare ca lama de oțel...]

Aurel nu ținea mult la intelectualitatea femeii. Poate avea drept, de nu i-a dat în cale o ființă superioară.

Dar mamă-sa... ei, eră mamă-sa!...

Se oprise prea îngrabă în fața unei frumuseți seducătoare, și în imagina-i o împodobeă cu toate calitățile frumoase, femeiești. Ii părea bună, blândă, dulce, fermecătoare.

Eră înamorat!

Și cu cât sunt mai multe piedeci în afară, cu atât mai tare te întăriți. Și nu latrebi de adevăr și nu bagi de seamă că-i o »fata morgana« acea fericire.

Ei, tinerețea! Atunci când pari mai cuminte, mi-te apucă lelele, și te învârtesc în joc nebun, a farmecului lele, de te lasă bulmăcit și — lăntul pe veci!

Mamă-sa privi în urma lui. Și par'că din ochi i-s'ar fi șters o dungă de lumină! Băiatul ei atât de frumos, cuminte și dulos!... Iși duse mâna la inimă. Da, da, aici simțea cum i se strânge ceva ghem ghemuț...

Iși netezi fruntea și apoi potrivii acele de legat, fidelele-i tovarășe! Clap, clap, ziceau ele, nu fii tristă, n'al ce face! Clap, clap, asta-i soarta mamei, să nu fie ascultate! Clap, clap, ia-te după celelalte, caută și de plăceri! Și clap, clap, încet și tot mai încet. Nu mai zic nimic!

Tovarășe fidele! Ce ar fi făcut fără ele?

De câteori monotonia lor nu o molcomise!...

Cum se loviau una de alta în graba mare de a înșiră măgele, pe cari de atâtea ori lacrimile ei sfinte nu le înrouase!...

Clap, clap, băteau ele la poarta minții sale, cerând intrare și slobozirea gândurilor pribegeli! Și cu ele gândurile ce dragi se aveau, cum se mângăiau!

Locul îi eră la fereastră. Vedeai cum își ridică capul cu fruntea curată, cu părul frumos neted frizat... și zărea ochii frumoși, prea frumoși încă, privind cu o frică și cu o nedeslușită grijă în dreptul cotitului, de nu se ivea acolo o arătare luminoasă sufletului de mamă, și de nu dispărea iarăși într'o anumită poartă! O, de câte ori nu-și înșelă sufletul, că azi iubirea ei o fi învins. Și, niciodată în urmă nu i-a rămas, decât un puvoiu de lacrimi!...

O, cine n'o va înțelege pe mama sfântă, dulce,

care rămase singură de tină, toate poftele vieții le-a zădărnicit în fața iubirei sale mari! Trebuie eroism aci! — vor zice cei mai mulți! O nu, nimic, numai o inimă de mamă!

Și până copilul să crească — vleața ei ce-i? Un prelung tremur pe coarda inimii sale, și nu-i mirare ca la urmă slăbește de atâtea încordări!

Și când ajuns la țintă s'apropie și pentru mama nădejdele de aur în asfințitul vieții sale. O iubire senină, un schimb de idel și păreri, o dulce tihnă după atâtea muncă, — totul să se spulbere în fața unei — deșertăciuni!...

Căci e deșertăciune acea iubire, care vânează reubire, și nu se codește, nu se sfiește, ci gata și-se dă!...

Este instinct și instinctul mamei și-l prevede al fiului său nenoroc. O, și atunci se dă o luptă, o luptă istovitoare, în locul celei dulci odihni!

Sfârșitul? Cine nu l prevede? O căta, iubire, durere, cât amar, câtă umilire nu încapă în sufletul de mamă! O împărăție întreagă de sentimente! Dar, când la intrare vrea să bată indiferențismul înstrăinatului copil, o, ce fierbere atunci, Doamne, ce pârjol de te arde și în cenușe te prefacă!...

Astfel se petreceau lucrurile. Mama luptând cu disperare, el — neînduplecabil. Iar »ea«, pentru care eră toată zoala?...

O știe Dumnezeu!...

Mama se istovi, Aurel o observă! Fiacra conștiinței se zbăteă acum în el.

Și iată — mama avu momente fericite, cari să o recompenseze pentru tot chinul avut!... Aurel stătea mereu cu ea, o distrăgea, o gingășea, și pentru toate aceste, surâsul cel întâlnia pe bu-

Austriei, care, prin noua linie-Sandjac, a crescut mult.

Presa dublei alianțe (d. e. »Fremdenblatt«) urmează a documenta că Austria a procedat corect: noua linie va ridica mult comerțul și cultura popoarelor din Balcan, iar aceasta este unul dintre marile scopuri ale tractului din Berlin și a convenției dela Mürzsteg.

Situația.

Budapesta, 18 Febr.

În momentele când scriu acest raport o *agitație colosală* domnește în cercurile politice române de aici. Cu amărăciune, dar și cu *hotărârea fermă de a lupta*, se discută *știrile pozitive* ale ziarelor de seară: guvernul maghiar e gata a concede orice Coroanei, chiar mai mult decât ar cere ea, e gata a abandona pretenziunile naționale din armată, numai să scape de ultimul punct din pact; e gata a lega un nou pact cu Coroana, care să-l oblige la orice; să i-se dea însă înghăduința: a nu da popoarelor drepturile lor!

Pot să anunț apoi în sfârșit, că *revizuirea regulamentului camerei va veni deja în săptămâna aceasta, Joi*, în discuție. Faptul că la ordinea zilei e pus un proiect așa de important, va chema pe *toți deputații naționali*, la luptă. Măine, poimăne ei vor fi — *după cum mi-s'a spus azi la club* — în număr complet ca să reia lupta. Vor avea ocazia de-a stabili de pe acum deja întregul plan de luptă, căci, fără îndolală, după revizuirea regulamentului, care e al 7-lea punct din pactul legat cu Coroana, va urma și al 8-lea punct: legea electorală. Până atunci ne vom strânge rândurile, vom da mâna cu toții și organizând întregul neam, vom deșteptă țara!

Următoarele păreri domnesc în cercurile politice române. Încă înainte de a se începe lupta în parlament, să se deschidă focul în afară de cameră. Adunări populare strașnice, o *impozantă manifestație* a întregului neam să procedeze luptei deputaților. O necesitate, care se învederează zi de zi e apoi: *congresul naționalităților*. Lupta trebuie purtată până la extrem, deputații, poporul să facă ultimele eforturi. Cât despre deputați — ei își vor face datoria! E vorba ca ei să fie sprijiniți, în măsură suficientă, din afară. Acum să se încerce *organizația*, a cărei intrupare, funcțiune ar trebui, cât se poate, *accelerată*. Presa noastră să agite, bărbații noștri conducători să informeze străinătatea. Tot sufletul și toată forța

noastră vitală trebuie riscată; proba aceasta mare va dovedi că merită să trăim.

Măine Apponyi va răspunde Interpelației lui Bozóky în chestia maghiarizării slabe din comitatul Sibiiului.

Desbaterea marelui proiect de revizuire se începe *Joi*.

Ședința de azi abia a durat o jumătate de oră. A vorbit *Wekerle* propunând să se exprime condolențe pentru moartea regelui Portugaliei. *Ugron* a vorbit contra. S'a primit propunerea lui *Wekerle* sprijinită și de *Apponyi*. S'a fixat ordinea zilei de mâine.

Din România.

Cărțile Principelui Carol. În mai multe rânduri s'au putut semnala actele de bunătate ale Principelui Carol al României, fapte ale unui suflet nobil. De data aceasta tinărul prinț e obiectul de laudă al unei instituțiuni care cu drept cuvânt îi face cinste.

Observând adeseori, lungile ceasuri de neocupație și lipsă de activitate la cari sunt supuși ofițerii și soldații din garda palatului Cotroceni, din propria-i inițiativă prințul Carol s'a gândit să înghiebeze o mică bibliotecă în odaia ofițerului de serviciu.

Cu prilejul acesta atât ofițerul cât și soldații pot profita de zilele pe cari altfel și așa le petrec fără nici un folos, în timpul ceasurilor libere.

Ideea prințului Carol este totodată utilă și nobilă și a fost pusă în execuție cu o adevărată înfocare. Mai întâiu a dăruit câteva din propriile sale cărți; apoi a cerut altele dela tatăl-său, A. S. R. Principele Ferdinand. A insistat după aceea pe lângă M. Sa Regele Carol, care i-a acordat de asemeni mai multe volume, toate purtând cifra Augustului Suveran cu dedicații din partea autorilor timpului.

Biblioteca aceasta va fi mai prețioasă ca ori care și sunt de fericit soldații aceia ce vor înstrui grație acelor cărți regale.

Până în prezent se numără în bibliotecă 135 de volume din literatura românească: Alexandri, Vlăhuț, Delavrancea, Sadoveanu, Sandu-Aldea, Basarabescu etc., unele cărți au fost într'adins dăruite pentru soldați, cari vor învăța mai bine din acele cărți despre datoriile lor de buni patrioți și războinici; mai sunt apoi și capd'opere străine traduse în românește și 21 volume din literatura franceză, rezervate ofițerilor și soldaților bacalauriați.

Instituția bibliotecii acesteia, pentru corpul de

gardă al palatului Cotroceni va rămânea ca una din cele mai frumoase amintiri din tinereța strălucită și generoasă a mult iubitului principe Carol.

Un bazar de binefacere. Un comitet de doamne din înalta societate bucureșteană în frunte cu d-na Alex. Darvari organizează în fiecare an un bazar în care se vând tot felul de obiecte din prețul cărora se ajută mii de săraci din capitală. Ieri s'a deschis din nou bazarul acesta orânduit în saloanele locuinței d-nei Darvari. — Totul fusese transformat într'o expoziție de rafturi cu obiecte de vânzare, unde domni și doamne se aglomerau să cumpere și să alege.

Printre bronzuri, faiențe de Danemarca, se găseau de asemeni articole de toaletă, flori artificiale, voalete, parfumerie.

Două chioscuri cu țigări erau ținute de două din cele mai încântătoare doamne din elită cari ofereau fumătorilor cea mai excelentă țigară.

O tinerică păstorită în costum de munte oferea vizitatorilor mere de vânzare.

Sala de mâncare fusese transformată într'un bufet-restaurant. Și era un deliciu pentru toți, să savoreze o ceașcă de ceai sau un păhărel de oporo, servit de grațioasele mâini ale elegantelor aristocrate ce se transformaseră în conștiințioase vânzătoare.

Intr'un moment dat aglomerația a fost atât de mare încât saloanele deveniseră neîncăpătoare. Succesul moral a fost eminent și reușita materială a întrecut pe cele din anii trecuți suma, nef, încassată fiind de 8000 (opt mil cor.) Săracii se pot bucura.

Un distins conferențiar. De câteva zile se află în București dl Victor du Bled, redactorul dela »Revue des Deux Mondes«, având de gând să țină două interesante conferințe, în amfiteatrul institutului de dre, Pompilian.

Dl du Bled este unul din cei mai fini literați al Parisului, intrunind pe lângă calitățile savantului acelea ale unui distins monden, cunoscut și apreciat atât în lumea literilor cât și în saloanele cele mai selecte ale Parisului. De origină, dintr'o veche familie din Franche-Compte și Bourgonia e strănepotul unui mareșal al Franței, Marchisul du Bled, care sub Ludovic al XIV a apărât Măiența cu eroism necapitulând decât în ultimul moment, — act ce i-a adus bastonul de mareșal și complimentul marelui rege: Ați apărât Măiența ca om de inimă și ați cedat-o ca om de spirit.

Dl Victor du Bled a publicat succesiv 13 volume dintr'e cari 6 asupra istoriei societății fran-

zele-i de mamă, îl atingeă că o scumpă mângâiere!

Dar ce-l bun și frumos nu e chemat ca să rămână, — viața ori moartea ni-l va doborî...

Ceasul negru s'apropia, s'apropia cobind.

Și o înfiorare, un tremur îl cuprinsese pe Aurel atunci, o groază ca de o nălucire nocturnă, ce sângele în vine înghiață...

Mamă-sa să moară, ducând cu sine și — ce era a lui?

Alunecă la căpătâi implorând cu glas aproape stins — fericirea sa!

Mama? Mama avu atunci momente...

Cu o ultimă efortare își ridică mâna spre binecuvântare — ș'apoi se întoarse spre părete.

II.

Cine are putere să pună stavilă unei iubiri pasionate? Să-l împiedece nesocotința ei, ori pe a ei vrajă să fie stăpân?... Mână omenească nu rămâne fără efect; aici trebuie un ajutor ce nu-i omenesc — un Dumnezeu!

Norocoși sunt cei ce știu să »creadă«, nevoiți fiind astfel a-și da răgaz conștiinței și eventualor urmări...

Cel ce nu teme nimic, rămâne temerar și de nu e Dumnezeu, este fatum să te bată!

Aurel s'a însurat cu iubita-i!

Adela i-a devenit o femeie — model! Il făcea totul, se mlădia, se încovoia, de-ți era mai mare mirarea cum de nu se frânge!

Avea oare ceva de reparat? Anii pierduți în rezistența mamei? Ori nizuia să dispară a ei sfântă amintire? Moartei să-i poarte frică?

Fii liniștită Adela! Morții nu învie! Asupra celor vii ei nu mai au putere! Rămân ai trecutului... și totul încetul cu încetul se învâluie în liniștia uitării.

O, fii numai liniștită! Doar mama din mormânt, văzând a ta trudire, mulțumită ar rămânea. Aurel continua a fi fericit!

Rar de tot de mai simțea în alalul fericirii sale, aceea tăcere instantanee ce îl pironise sufletul de atâtea ori, acum părând un ușor fâlfâit de aripi, ce tot mai mult se depărta, de nu se mai putea bine desluși!

Doar acel gând de îl turbura, că n'o să se mai facă perfect sănătos.

Adela însă era toată — dragoste! Il îngrijea și-i făcea frumosul, ca o mamă, ca o iubită! Când îl apuca vre-o schimbare, se întrecea cu familiarii săi întru a-i face pe plac — toate!

Uneori îl și îndispunea! Nu era copil de giu-giu! Ori el bărbatul să înlocuiască copilul ce lipsea și nu mai venia, cu toate că treceau anii! Se irita și auzia ca atunci câte un energetic: dă mi pace!

Își cerea acum prietini, cari însă nu mai dădeau pe la el; și n'o înțelegea de ce! În mij-jocul lor se încâlzia, se înduioșa și povestea de fericirea lui! Pe toți îl ținea invidioși, pentru că tăceau!... Cu toate aceste dorla societatea lor! Căci — nu poți să te renegi!

La insistări câte unul mai venia, și se bucura că și atunci nevasta lui atât de frumoasă tot lui îi dădea — întâietatea.

Și timpul trecea. Ea tot cea sănătoasă, el tot cu mai dese schimbări. Incepea a deveni nervos,

nu-l mulțumea nimic. Ea însă par'că tot mai mult se încordă.

Intr'o zi Aurel avu ideea nostimă, ambii să se vadă în oglindă. Își aduse aminte, adineaori cum se uitau toți după ei: »ce păreche, ce păreche!« O privi scurt, se privi amănunțit și — se întoarse brusc. Adela îl apucă de după gât... presimțea ceva.

Din clipa aceea deveni foarte gânditor. O, și e rău când gândirile se întovărășesc indispoziției trupești.

Ori ce mișcare a ei o urmăria cu ochii fără astâmpăr. Și ea — nici habar n'avea.

Și începu a se distraje mai mult, tot mai mult. Ce chef mai trăgea! Prietenii? Erau veseli, că-l aveau între ei. Il iubeau cu tot pașu-i greșit, Il iubeau, căci nu-i credeau — fericirea.

Când se reîntorcea acasă, uneori prea vesel, însoțit mai adese de prietini și lăutari, Adela îl primea — fără cuvânt. Pe față numai par'că se desemnă o paloare, și în ochi — un reflex străin.

El n'o vedeă. O îmbrăjoșă și se așeză pe canapea.

Că nu-l foloseau aceste — exagerări, simțea el, o simțea ea. Ce să-i facă? Eră doar, bună, blândă.

Indispoziția îl pironi pe Aurel în pat. Se simțea miserabil. Și un gând sinistru îl fulgeră — gândul morții. Un ce rece-i înclăștă inima. Ce o fi cu Adela — mai apoi? Il va rămânea fidelă? De ce să-i rămăie? Amintirea poate stămpără focul clocotitor din vine?

ceze din evul mediu până în zilele noastre și este de trei ori premiat de Academia franceză.

Românii cari au avut prilejul să asculte pe dl du Bled la Paris, spun că d-sa e conferențiarul preferat de regi, regine și de toată aristocrația de rasă, inteligență, spirit și bogăție. În turneul oratoric ce-l întreprinde actualmente ca delegat al societății Alianței franceze, la München s'au remarcat în public patru princese din familie regală, între cari și principesa Ghizela fiica împăratului nostru, Francisc Iosef. Aristocrația din Viena și Budapesta i-a făcut o primire din cele mai călduroase și entuziaste.

Prima conferință a dlui du Bled la București va trata, despre științele oculte și chiromanția.

Despre organizare.

În numărul său dela 2/15 Februarie, »Drapelul» scrie un articol din care reproducem următoarele:

»Și cu deosebită saffacție am trebuit să luăm cu toții act de instituirea secției speciale pentru organizare, care și-a aș-zat, din motive aproape de mîntea omului nepreocupat, sediul în Arad.

»Lucrurile s'au pus deja în cîurgere și în scurtă vreme vom fi deja în situația a face primul pas spre organizare. A stabilit registrele membrilor, a fixa taxele indispensabile pentru a aduna puterea materială fără de care orice organizare mai strînsă e iluzorie, a împărți lucrarea după comitate, cercuri, comune etc. E o lucrare gigantică, dar pe lângă o conducere conștientă și unitară și pe lângă o justă împărțire a agendelor și responsabilităților, se poate face foarte mult fără de a ne încorda prea din cale afară puterile.

»Doar de mulți ani se reclamă așa zicînd unisono din toate părțile trebuința organizării și acum iată sosit momentul. N'au decît să se pună toți oamenii de bine pe lucru, căci în curînd va ști fiecare că ce are să facă, nu acum. Mai rar s'a așteptat la noi o lucrare cu atîta încordare, ca tocmai această acțiune cu plan într-o organizare noastră ca partid național român.

»Ca sediu al secției de organizare e potrivit Aradul pentru aici e domiciliul stabilit al deputaților, în a căror mîna s'a depus organizarea. Și n'are a face că nu e în centrul geografic ori geometric al teritoriului locuit de români, căci Aradul are legături așa bune de poștă și telegraf, încît de la Arad tocmai așa se poate dacă nu mai bine, stăpîni întreaga mișcare ca și dela Budapesta sau Sibiu.

»Nu-i vorbă deci de sediul, ci de treaba pe care o va face secția de organizare. Și e pagubă a mai pierde o singură vorbă pe tema aceasta. Acum faptele au să vorbească.

»Acum e rîndul nostru, al tuturor aderenților sinceri ai partidului național, să ne grupăm cu însuflețire în jurul acțiunii de organizare ce pornește din Arad în numele partidului național român.

»Lucrările pregătitoare sunt pe sfîrșite și în decursul zilelor aceste se vor expedia în toate părțile listele de subscriere și instrucțiile necesare, ca tot natul să știe că ce are să facă și cum avem să ne organizăm.

»Să lăsăm toate chestiile personale, toate veleitățile regionale la o parte și să ne închegăm într'un singur corp, unitar și conștient, formînd o puternică falangă în viața de stat a țării, din care facem parte ca element constitutiv și eminentamente susținător de stat. Să fim un trup, un suflet.

Mișcarea culturală.

— Convocare. Pe baza §§-lor 11 și 20, p. 8 din statute membrele Reuniunii femeilor române din comitatul Hunedoarei împreună cu toți cei ce doresc sprînginirea și înaintarea reuniunii noastre, prin această se invită a lua parte la adunarea generală, ce se va ținea în Deva, la 22 Februarie st. n. 1908 d. a. la 3 ore în localitățile »Casinei române«.

Din ședința comitetului ținută la 8 Decembrie 1907. *Dionisiu Ardelean* secretar. *Elena Pop, Hosszu Longin* prezidentă.

Din străinătate.

Chestia macedoneană. O telegramă senzațională din Berlin, sosită aici în orele de seară, vestește că Anglia și Franța își dau silința a izola Germania și Austria. Cu aceasta se adevăresc știrile din timpul din urmă: Anglia, Franța și Rusia vor merge mîna în mîna în Balcan și vor paraliza influența germană în Orient. Ascuțișul alianței viitoare: franceze-engleze și rusești, e îndreptat contra triplei alianțe, mai ales însă contra Germaniei.

Acțiunea de scăpare a școalelor.

Poporul românesc respinge ajutorul de stat.

Mercurea.

Comuna parohială gr.-or. Mercurea (com. Sibiu) în ședința sinodului din 3 (16) Februarie a. c. a decis susținerea școlii confessionale și pe viitor și a urcat salariile celor două posturi conform legii școlare.

NOUȚĂȚI.

ARAD, 19 Februarie n. 1908.

— Alegere. În ședința sa plenară, consistorul arhidieceșan din Sibiu a numit protopop al Sibiului pe dr. *Ioan Stroia*, care la alegerea făcută de tract, a întrunit cele mai multe voturi și prin activitatea sa ca profesor seminarial, iar de câțiva ani ca protopop al Seliștei, a dat dovezi de tact, pricepere și zel laudabil.

Il felicităm cu căldură.

— »Iar asasinat în massă!« Sub acest titlu »Népszava« dela 18 c. scrie:

»Cînd calăi (hoherii) lui Franceszku Kossuth au omorît cu grămadă români la *Aleșd*, au încercat să arunce răspunderea asupra socialistilor. P'o grămadă de oameni, pe cari n'au izbutit să-i măcelărească, i-au și aruncat în temniță. Cînd ungurii neaoși clericali la *Cernova* au împușcat grămadă de slovaci, învinuirile au curs puhoiu asupra agitatorilor slovaci naționaliști, și începe proces mare a cărui sfîrșit are să fie întemnițarea celor scăpați din mîinile calăilor.

»Pe ce agitatori fără suflet o să pună însă acum vina pentru progromurile (omorurile) mai noul ale domniei căzăcești maghiare? Gyimeskö-zéplak e undeva în Ciuc, departe, la spatele lui Dumnezeu, la hotarul României. Acolo n'a pătruns încă socialismul. Deci pentru omor nu se va putea pune vina pe socialisti. Nici atîtari naționaliști nu s'ar putea acolo afla.

»Domnia căzăcească maghiară, cînd e vorba de popor, nu face deosebire de neam. A omorît pe români, pentru că au vrut să aleagă socialist. A măcelărit pe slovaci pentru că și-au lubit preotul.

Neîncrederez această față de iubirea ei aproape servilă, îl durează respus. Ce iubire să fi așteptat? Deși asta îl făcea neîncredător.

O femeie ce poate să dea mai mult?

Și par'că o zare i-s'ar fi deschis. Ea trebuia să arate mai puțin. Prea multă trudă naște bănuială. A fost grijit ca un făt frumos din basme, și, s'a ales cu o nemulțumire adîncă.

Nici cînd bărbatul nu va crede femeii, care totul și l va da în schimbul unei frînturi. Și nu i va crede, ce mare și sublimă poate fi, cînd aleva și lubi.

Dar cine putea să pătrundă în sufletul închis al Adelei? Numai Dumnezeu!

Aurel își luă drept țintă să o studieze! Ce mlădîre, ce supunere, ce servilism în fața atîtor șicanări.

Adesea o trăgea lângă sine:

— Mi-al și lertă pentru câte rele îți făcui acum în timpul cesi din urmă?«

Buzele ei subțiri se desfăcură spre un suris straniu:

— »Ce n'aș face, să te mulțumesc, să nu ai vr'un gând rău!«

— »Ce gând?«

— »Ce prietini-ți inspiră!«

Primadată o auzi bănuitoare. Zisu i-au ceva prietini? Nimic, el le vorbea, el însă rămăneau întotdeauna — muși. Și par'că o lumină fulgerătoare l-ar fi izbit...

În altă zi cu un aer gingaș din cele vechi, o luă de mîna:

— »Adelă, bursa mea, spune, m'ai putea cîndva uita?«

Și frumoșii lui ochi — moștenirea mamei — se împăngeniă...

Ea îl privi îngrijorată.

— »Ți-am dat eu cîndva prilej să te gîndești așa? Toată purtarea-mi nu contrarul ți-a putut documenta? Asta n'o merit!«

— »Dragă, dar nu pot să scap de gându-mi rău!«

— »Vezi Aurel!... Cercat-am eu plăceri de cînd sunt cu tine? Nu toată ție mi te-am dat?... De mă lubești încă și vrei să mă răsplătești uită-le acele gânduri acum și pentru veci.«

Aurel se împacă.

Dar cînd te apucă ceva și nu i dai de leac, nu scapi...

Și mai tîrziu urmă:

— »Tu mă ții bun și nobil și iată, eu sunt omul slăbit în fire și în simțiri. Mă chinue gândul, cînd n'oi mai fi, că te-oi pierde! Sunt foarte, foarte egolst! Am suferit atît îmi cer răsplata dela tine — fideiă să-mi fi dincolo de mormînt! Altul glas bărbătesc să nu-i dai ascultare, cînd al meu va amuși! Jură mi-o pe ce-i mai scump în lume, de ce eu nu am avut parte — de sănătatea ta?«

O pălire verzue cuprinse obrazul ei... Eră o liniște ce apăsa. Bietul Aurel își încordă nervii în așteptarea — mîntuirii sale!...

O ușoară înflorare... buzele se crepară să dea un suris, să mîntue situația:

— »Ei, Aurel dragă! Ești rău! Nu știi, că iubirea mea totul birue!«

Și din nou se așeză misterul peste enigmatica femeie!

III.

Aurel ajunsese a fi schimbat de tot. Eră din nou vesel, prietiniț ținău, că niciodată mai drag nu le-a fost... Grăia și în politică și deși n'aveau perfectă încredere în el, îl ascultau cu atențiune. Jerifea pentru scopuri culturale-naționale. Oamenii se ulmeau și clătinău din cap. El se înduloșa și zicea: n'am — copii!

Se simțea par'că mai fericit, mai împăcat cu sine.

Adela îl întrebă:

— »Puiule, nu cheltui prea mult? Să nu mă înțelegi rău!«

El o privi ciudat.

— »Te temi, că-ți va rămănea prea puțin?« În urmă un plîns. Iar Aurel se depărtă nervos, foarte nervos.

Și tot așa și mai departe. El nu mai credea. Fatum, fatum!...

La iubirea ce la început două inimi a trecut pe puntea înțelegerii, ajunsă la capăt va aluneca pe panta neîncrederii, ce străinului îl vei purta, cît lumea va ținea.

Mama, mama murise binecuvîntînd, — dar conștiința-i iese învingătoare peste morți și vii.

Și mama, mama, spiritul ei eră chemat să-i mîngăie în veghierea nopților, să-i mîngăie sufletul desnădăduit, tîrziu trezit: că-i trist în lume, cînd pentru a primi totul, îți dai totul în schimbul unui — nimic.

1 Ianuarie 1908.

și a împușcat grămadă de ciangăi — din legitimă aprare.

»Legitima apărare întotdeauna e ușia de scăpare. La Aleșd jandarmii au împușcat, *dela spate*, pe sergentul lor care-i brutaliză. Acesta a fost titlul de drept pentru măcelărirea românilor fără arme. La Cernova mulțimea »a fost dușmănoasă«, — acesta a fost cuvântul născocit pentru desvînovățirea calăilor. S'acum pentru a se apăra au împușcat cazacii maghiari.

Și așa mai departe un articol întreg, plin de crude adevăruri.

— **Li-e rușine.** Unor ziare maghiare le este rușine de cele petrecute în ședința de ieri a dielei. Iată ce scrie, de pildă, »Az Ujság«:

»— A fost greșos! — a zis în parlament Wekerle Sándor. A înțeles atentatul fioros, care a udat cu sânge regal stradele Lisabonei.

»— A fost greșos! — a zis și Ugron Gábor în dieia. Dar el a înțeles faptele, prin cari regele Portugaliei a indignat poporul portughez și-a pierdut dragostea lui — fiind în viață.

»— A fost greșos!

»Și înțelegem ședința de azi a dielei.

»Condolente amestecate cu injurii. Jale cu lăguială de bălcu. Friptură aromată în sos afumat.

»Condolentele sunt — chestie de bunăcreștere. Dacă nu le exprimăm, cel mult ne-ar fi considerat că suntem nepoliticoși și o nație nesimțitoare. Dar când nu se face în forma cuvlințioasă, este o prostie. Astfel o să ne considere nepoliticoși, ci drept un *neam rău crescut!*»

Observăm din parte-ne că Ugron a fost condamnat, în a face de răs nația ungurească, de ovreiașul Somogyi Aladár, *recte* Splitz Dolfi!... Și încă vre-o zece caraghioși.

— **Decorați.** Dl colonel Ion Ienachie, în garnizoană la M. Vásárhely, cunoscut și în părțile noastre de când sta în Arad, a primit din partea M. Sale Împăratului autorizarea să poarte crucea vulturului alb de Saxa-Weimar. Tot așa, dl Cornel Frențiu, locotenent în aceeași garnizoană, a primit autorizarea să poarte crucea de cavaler ci. Ii al aceiași ordine. Ii felicităm!

— **Un concert.** Duminică după amiază între oarele 5—7 a avut loc un frumos concert, în sala »Crucea Albă«, dat de cunoscuta artistă olandeză Iulia Culp.

La fața unei săli arhipline, artista a apărut într-o salvă de aplauze. Și a început programul, foarte încărcat, tot cu bucăți din Schubert, Brahms, Wolf și Strauss, cu bine cunoscuta arie »Du bist die Ruh«. Din acompaniamentul ușor al pianului, vocea-i s'a ridicat ușor și profund de contraltă învâluind întreg auditorul într'un freumăt lin ce a fermecat dintr'odată, — asigurându-i într-o clipă simpatia publicului, sporită de altfel și de înfățișarea artistei într-un tot simpatice, tânără, cu atitudine naturală, lipsită de afectări. — Neobosită, urmându-și programul cu intercalări de foarte scurte pauze, artista a fost la înălțime întrecând chiar așteptările după urma reclamei. Vocea Iuliei Culp, i se poate imputa ori cari neșiguranțe în notele înalte pe cari deși le mănuta cu aceeași putere, tăiau din efectul admirabil al celor medii, din cari artista scotea minunate și calde armonii, stăpânindu-le cu desăvârșire.

În »Ave Maria« artista a cucerit într-un tot publicul, comunicând un fior de incântare în toată sala. A fost de tot vivace în »Schweizerlied« și neașteptat de bine în cântecul ungar cu care a surprins auditorul, încheind programul. Publicul a bisat-o în câteva rânduri cu toate că programul și așa fusese foarte abundent, urmînd încă și prin asiduitatea organului ei neobosit, mereu așa de dulce. Iulia Culp e neapărat cea mai bună cântăreață a »Liedurilor« și a lăsat aci impresia unei minunate păsări cântătoare în sbor călător din graiul căreia, dulce, curat și armonios, se puteau ferma și florile.

Succesul material a fost tot pe atât de desăvârșit.

— **Comune harnice.** Anunțăm cu plăcere, scrie »Tel. Rom.«, că în tractul protopresbiterat

al Săliștei, în urma stăruințelor protopresbiterului dr. Ioan Stroia, afară de două comune bisericesti, toate celelalte au urcat deja salariile învățătoresți la suma cerută de noua lege școlară. Tot așa și în protopresbiteratul Reghinului afară de trei comune, celelalte toate au votat urcarea salariilor învățătoresți, în urma zelului desvoltat în direcția aceasta din partea protopresbiterului Galacteon Șagău. A mai urcat apoi salariul învățătoresc, comuna Loman din tractul Șebeșului și comuna Cristian, cu două posturi de învățători, protopresbiteratul Sibiuului și comuna Veneția-Inferioară, tractul Făgărașului, iarăși cu doi învățători. Sinodul parohial gr-or. din Cincul-mare, tractul Agnita, în ședința sa din 20 Ianuarie a. c., a decis cu o însuflețire neașteptată susținerea școlii confessionale și îmbunătățirea salariului învățătoresc, dupăcum scrie legea nouă școlară art. 27 din 1907. Cele multe înainte!

— **Jefuire.** În comuna Bârsa (comit. Arad) institutul de credit și economii »Victoria« are mulți debitori, dela cari de vre-o câteva luni n'a încasat nici o para, cu toate că bărsanii s'au dovedit totdeauna de cei mai buni plătitori. În urma neglijenței debitorilor (așa se presupunea) institutul i-a înproceșuat pe aceștia dar spre cea mai mare mirare nu s'a prezentat nici unul la pertractare. Aceasta a dat și mai mult de gândit institutului care apoi a trimis la fața locului un bărbat de încredere, ca să cerceteze cauzele. Acesta a chemat pe toți debitorii la un loc și i-a întrebat asupra neglijenței lor. Datorașii au dovedit toți că dânsii au trimis ratele regulat.

S'a făcut cercetare, și s'a aflat că poștașul comunal Pavel Birlete împreună cu Kovács Géza, scriitor la casa comunală au furat de mai multe ori banii trimiși de țărani la poștă.

Pavel Birlete a fost numai unealta lui Kovács, care plănuse această escrocherie, hoție, și mai târziu nimicea scrisorile și provocările, cari le trimetea institutul debitorilor.

Se va porni proces pentru pedepsirea ticăloșilor.

— **Notar public defraudator.** În anul trecut a murit în Egyházashilios femeia Mosonyi Borbála, care a lăsat întreaga sa avere soțului și fiilor ei. Judecătoria cercuală a însărcinat pe notarul public Apáthy cu vânzarea averii, iar banii rămași să-i transpună în casa sediei orfanale pe seama fiilor minori și decedatei. Apáthy a vândut averea cu 12330 cor., din care pe seama minorenilor a trimis sediei orfanale 1753 cor., însoțite de o socoată prin care arăta, că cu 6500 cor. a achitat o datorie la institutul »Nagyszobeni Földhitelintézet«. Neputându-se asta adevăr sedia orfanală l-a provocat pe Apáthy să restituie suma defraudată. Acesta văzându-se strâns rău cu ușa a furt-o spre Graz și azi nu i-se mai știe de urmă.

— **Ridicoli.** Sub titlul »Concesie națională«, »Az Ujság« scrie, cu ironie, că numărul de ieri al organului oficios al armatei nu mai scrie »Ungaria ori țările coroanei ungare«, ci »țările coroanei sfinte ungare«, cum au cerut delegații unguri.

Niște ciucuri să li-se mai dele, și o să fie deplin fericiți!

— **Învățătoare maghiară bătută de slovaci.** Această știre tendențioasă se ventilase, în săptămânile trecute, în toate ziarele jidano-ungurești. Cum faptul nu e adevărat știrea se desminte ca nebazată.

— **Cazuri de moarte.** George Popovici fost proprietar în Aciuva com. Arad, a încetat din viață Sâmbătă în 15 Februarie c. n. la 9 ore seara, după un morb scurt dar greu, provăzut cu ss. sacramente în etate de 76 ani în Lugoj — unde venise spre a-și cerceta nepoții săi. Rămășițele pământești ale defunctului au fost așezate spre odihna veșnică Luni în 17 Februarie n. la 2 ore p. m. după rital bisericel gr. cat. în cimiterul din Lugoj. Lugoj, la 18 Februarie 1908. Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată! Pe defunctul îi deplâng: Ecaterina Gremlinger măr. a 2-oară Popoviciu, soție. Dr. Ioan Baltescu,

fiu. George Popoviciu, protopopul gr-cat. al Lugojului, nepot. Valeriu Giurgiu, preot gr-cat., și Victoria Popoviciu soția lui, Amalia, Valeriu și George, fiii lor ca strănepoți.

— Ni-se anunță încetarea din viață a lui Ioan Sighisorean, învățător gr-cat. român, întâmplată după lungi și grele suferințe, Duminică în 16 Februarie n. a. c. la 9 ore seara în Ibașfalău, în al 47-lea an al etății și 23-lea a fericitei sale căsătorii. Rămășițele pământești al scumpului defunct s'au înmormântat Marți, în 18 Februarie, la 1 oră p. m. în cimiterul român gr-cat. din Ibașfalău. Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată!

Trimitem celor întristați condolențele noastre.

— **Procesul Nassi se apropie de sfârșit.** S'a terminat acultarea maritorilor și ieri Pozzi, membru al comisiei de 5, și-a ținut rechiziitorul. Spune că acuza o ridică în numele nației. Când îl acuză, apără administrația. Arată apoi cum, cu prilejul deselor sale călătorii, Nassi cheltulă grozav, eră risipitor. Se ocupă apoi de Lombardo, care ca șef al oficiului de secretariat, a înlesnit ca Nassi să împartă între învățători 13.000 lire, iar altor persoane, artiști mai ales, să dea 253.000 lire. Dovedește că despre lucrurile cumpărate pe sama ministerului de culte nu sunt conturi amănunțite. Cere ca amândoi să fie osândiți pentru înșelătorie.

— **O achitare senzațională.** Se telegrafiază din Vadovițe, că ieri curtea cu jurași de acolo a achilat pe revoluționara Vanda Dobrodzica, autoarea atentatului cu bombă asupra guvernatorului Skallon din Varșovia. Numita rusoaică a ajuns înaintea unei curți cu jurași austriace (erau poloni și germani), iar nu pe mâna sbirilor țărului, din cauză că după atentat s'a refugiat în Galiția, unde s'a căsătorit cu un supus austriac și astfel și ea a devenit cetățeană austriacă. N'a fost deci extradată, ori cât ar fi vroit cazacii să pună mâna pe ea.

Achitarea a făcut mare senzație, numai »tătu« dela Petersburg va strănuta când va auzi.

— **Ducele de Abruzzi a cercetat ghețarii de pe munții Ruvenzori, în mijlocul Africei.** Unul dintre tovarășii ducelui, doctorul Alessandro Rocatti, a ținut la Lyon conferință despre acei ghețari. Muntele Ruvenzori e înalt de 5125 de metri. Din el izvorește atât Nilul cât și Congul. Pe vârful muntelui fâlfăie steagul Italiei.

— **O moștenire de jumătate de milion în podul unei case.** Se anunță din Kașovia că dărâmându-se o casă de acolo, s'au găsit în pod între o mulțime de alte obiecte, niște lăzi cu hârtii de valoare cari toate la un loc se urcă la suma de o jumătate de mil. cor.

Pe hârtiile de valoare s'a găsit scris numele lui Fanny Poche al cărei soț pe la mijlocul secolului trecut, a fost locțiitor de guvernator la Kașovia.

Autoritățile invită persoanele îndreptățite a primi această moștenire, să se anunțe cât mai curând. Altfel jumătate de sumă o va lua statul iar pe cealalta actualul proprietar al casei.

— **Atragem atențiunea cetitorilor noștri asupra firmei Raab Károly,** fabricant de instrumente muzicale în Zombor, ale căru instrumente muzicale la recomandăm cu căldură, deoarece sunt recunoscute prelungindenele do bune. Aceasta firmă care furnizează nu numai în țară ci și în România și Serbia e recunoscută de solidă și cu serviciu prompt, și-a ajuns cel mai mare renume. Firma amintită trimite ori cui cataloguri ilustrate gratuit și porto franco.

— **Prin efectul miraculos al cremei »Aranka de Mintschek«,** orice damă se face frumoasă ca'n basme, Prețul unui borcan 1 coroană. Săpun »Aranka« 70 fileri. apă de spălat »Aranka« 1 cor., pudră »Aranka« 1 cor., mare 2 cor. Cine dorește să aibă un păr frumos blond să folosească apa de păr »Aranka«. 1 sticlă 1 cor., una mare 2 cor. Cui îi încărunește părul să folosească regeneratul de păr 1 sticlă 2 cor. Se pot căpăta numai la fabricatorul: laboratorul chimic Mintsek Géza. Kecskemét.

— **Săpun de vioara de Parma.** Sub această nume de câțiva ani e în circulație un nou săpun folositor. Cine nu iubește mirosul de vioare? Și dacă știm, că acest să-

Cel dintâi atelier de pietre monumentale aranjat cu putere electrică.

Gerstenbrein Tamás

măestru de monumente și pietre de cimitir.

Fabricație proprie din marmoră, granit, seynit, labrador etc., din pietre de mormânt magazina se află în Kolozsvár, Ferencz József-ut 25.

Cancelaria și magazinul central: Kolozsvár, Dézsma-u. nr. 21. Telefon 662.

Filiale: Nagyvárad, Nagyzeben, Déva și Bánpatak.

pun plăcut face fața fină, dacă știm, că în astfel de calitate și pe lângă așa preț în străinătate nu putem căpăta stare săpun, atunci putem aștepta, ca publicul mare se nu întrebuințeze acest săpun, numai ca să-l tindă mâna de ajutor pregătitorului, ci în interesul său propriu. O bucată 80 fil., 3 bucăți 2 coroane 20 fil. Pregătește Szabó Béla fabricant de săpun de toaletă, Miskolcz. Se poate căpăta în Arad în drogheria lui Vojtek și Welsz, Lugoj în farmacia lui Fischer János, Timișoara în prăvălia lui Wisemayr-Ferencz.

— Matzky Károly, cofetar în Arad, recomandă pentru sezonul carnavalului cele mai fine prăjituri de thee și bomboane. Fabricație proprie.

Felurimi.

Vârsta hârtiei. Se publică un număr extraordinar de considerabil de reviste și jurnale. Acesta e semn de mare activitate intelectuală, dar cine se gândește la locul ce-l ocupă colecția acestor publicațiuni. Problema aceasta materială devine îngrijitoare, tocmai pentru că e ciudat de modernă.

Un raport foarte pe larg al dlui Maurice Faure, senator, asupra bugetului instrucțiunii publice a fost ecoul tipăritului de alarmă al dlui Martin, administratorul bibliotecii Arsenalului, omul cel mai competent în materia bibliotecilor publice.

Invazia jurnalelor devine într'adevăr o chestiune tulburătoare. Neîncetată, continuă, implacabilă, ea amenință a nu mai lăsa locuri de ocupat. În Paris, invazia aceasta, calculată în loc, ocupă, un kilometru pe an. Trebuie să se caute căi anumite pentru a așeza legiunile compacte a acestor foi imprimate și începe a se crede că nu se vor mai găsi. Sub-solurile și pădurile gem. Cu o neregularitate de spălmântat totuși, cotidianele, revistele ilustrate apar în magazine întregi. Ce de mărturie ne las pentru viitor!

Se pare că cea mai mare parte sunt însă lucruri superficiale. Acesta e avizul nostru momentan. Un bun bibliotecar nu are dreptul de a face o selecție după gustul său, căci într'o sută de ani odată, tocmai numărul care pare mai indiferent, e cel mai prețios. Trebuie dar, totul păstrat, căci sunt în toate, amănunte din viața noastră materială pentru posteritate. Totul la un moment dat, are rațiunea sa de a fi. Numai că, batalioanele acestea strănse, de jurnale, cu formatul lor din ce în ce mai considerabil, cu numărul paginelor crescând, ocupă toate locurile și colțșoarele făcând războiul cărților pentru cari sunt totuși destinate, într'adins bibliotecile. Ce se va întâmpla peste câțiva ani?

Di Martin, a propus fondarea unei imense biblioteci rezervată numai pentru colecțiile jurnalelor, care să-și aibă în sfârșit locul lor. Acesta e un exemplu excelent și practic pentru orice țară unde depozitele publice sufer de același inconvenient.

E bine ca o idee nimerită să se aplice numai decât și nu după ce trec zeci de ani.

Tot așteptând, jurnalele vor continua a se înmulți. Sunt chiar jeante în momentul apariției lor în număr așa mare, dar își schimbă valoarea odată cu vremea, pentru aceea se cer a fi păstrate și încă în loc potrivit.

Ultime informațiuni.

Schönaich, ministrul comun de războiu, este aspru atăcat în »Magyar Hirnap« de azi, pentru declarația ce a făcut în delegațiuni că »nimănui nu i-se va acorda limba de comandă în armată!«... Asta, scrie numitul ziar guvernamental, este o ofensă la adresa ungarilor, este o palmuire a celor mai sfinte aspirațiuni naționale și o bagatelizare a — națiunii! Cum vorbește ministrul de »nimeni«, când asta se poate referi numai la unguri, căci nici o altă naționalitate, nici cehii, nici polonii ori italienii nu pot fi puși în rând cu ungarilor în ce privește pretenșiunile naționale!

Se vede că guvernul maghiar caută să se încaiere cu cel austriac, caută popularitate pentru a se întări și a se reculege te

miri de ce renunțare pe care va fi silit s'o facă în sus..

Chlopy, — n'au înțeles încă ungarilor că ce s'a zis la Chlopy, rămâne?!

Din Camera României. București, 18 Februarie. În ședința de ieri a Camerei s'a urmat cu discuția asupra Casei Rurale. Au vorbit cei mai celebri oratori ai opoziției. Take Ionescu, șeful partidului conservator democrat, care a zis:

»E incontestabil că proiectul de lege în discuțiune e o lucrare studiată, în jurul căreia se poate face o discuțiune cât mai amplă. E bine că Cassa Rurală are caracterul unei instituțiuni private, de oarece există o părere pe care toate raționamentele din lume n'au putut-o dărâma, anume că creditul Statului e ilimitat. Părerea aceasta preconcepțată e greșită; e bine deci că instituțiunea are un caracter privat.

Fostul ministru de finanțe aprobă, deasemenea, principiul nou, introdus în lege, și care nu figurează în legea dela 1897, anume că Cassa Rurală să aibă și rolul de mijlocitoare între proprietar și cumpărător. Aceste două principii sunt excelente și oratorul le salută cu plăcere.

Di Take Ionescu nu admite quantumul de 15 la sută din valoarea loturilor, fixat ca acómp și găsește că suma e insuficientă. Ar trebui ca să se mărescă quantumul la 20 la sută. Deasemenea, e contra sistemului care se introduce prin lege, anume ca țărani să plătească în bonuri. E de părere ca loturile să se plătească în bani, deoarece bonurile vor suferi fluctuațiuni în piață cari nu vor fi în avantajul celor ce se cuvine. Crede că ar fi bine ca statul să aibă proprietatea subsolului terenurilor pe care le va cumpăra Casa Rurală.

Di Take Ionescu atinge chestiunea cumpărării de loturi de către preoți și învățători, și spune că e rău că se limitează la 10 hectare maximul pe care-l pot cumpăra acești fruntași ai statelor. Aprobă principiul care rezidă în articolul 27 al legii, și prin care se hotărăște ca în cazul când clădirile unei moși n'ar fi trebuincioase, să se constituie un lot de minimum 50 ha și maximum 150 ha, care se va vinde prin licitație publică.

I-a răspuns fostul ministru Missir.

A luat apoi cuvântul Delavrancea, membru în partidul de sub șefia dlui Carp, care a criticat proiectul de lege.

Dela judecătoria.

§ **Iar condamnări.** Ieri a fost osândit de curtea cu jurați din Budapesta, Ioan Gregusca, redactorul ziarului naționalist slovac »Slovenski Tizdenik«, organul deputatului Milan Hodja — la 5 luni temniță de stat și 1000 cor. amendă, pentru »agitatie«. Gregusca mai are în cărcă 6 luni temniță, osânda care nu și-a împlinit-o încă.

— Tot ieri tribunalul din Kassa a osândit la două săptămâni temniță ordinară și 200 coroane pe tipograful Burger Dezso din Ujhely, pentru că ar fi atacat pe deputatul Buza Barna într'o foale volantă.

Concert, petreceri.

— »Reuniunea greco-catolică de cântări din Gherla« (Szamosujvár) aranjază în 23 Februarie 1908 st. n. în sala cea mare a hotelului »Coroana« din Gherla concert urmat de petrecere cu dans.

— »Reuniunea femellor române din Abrud, Abrud-sat și jur« aranjază în 27 Februarie 1908 st. n. în hotelul »Detunata« seară hazlie urmată de petrecere cu dans în favorul fondului de edificare. Inceputul la 8 oră seara. Comitetul aranjator.

— Petrecere de dans aranjază inteligența română din Hălmeagiu, Duminecă la 23 Februarie 1908 st. n. în localul »Casinel«. Inceputul la 8 ore seara.

— Casina română din Beluş invită la balul ce-l va aranja joi, în 27 Februarie st. n. 1908 în salele ospătării »Sfâna-de-Vale«. Inceputul la orele 8 seara. Comitetul aranjator.

Economie.

Bursa de mărfuri și efecte din Budapesta.

Budapesta, 19 Febr. 1908.

INCHEEREA la 1 ORĂ :

Orău pe Apr. 1908 (100 kg.)	23.48—23.50
Secară pe Apr.	20.52—20.54
Ovăș pe Apr.	15.60—15.62
Cucuruz pe Mai 1908	13.40—13.42

INCHEEREA la 4 ORE :

Orău pe Apr.	23.48—23.50
Secară pe Apr.	20.56—20.58
Ovăș pe Apr.	15.62—15.64
Cucuruz pe Mai 1908	13.42—13.44

Prețul cerealelor după 100 k'g. a fost următorul

Orău

pe Tisa — — — —	22 K. 60—23 K. 75
Din comitatul Albel — — —	23 > 45—23 > 80
De Pesta — — — —	22 > 30—22 > 45
Bănățenesc — — — —	22 > 80—23 > 60
De Bacica — — — —	23 > ——23 > 75
Săcară — — — —	20 > 20—20 > 80
Orzul de nutreț, cvalitatea I.	15 > 20—15 > 40
» de cvalitatea II — — —	15 > ——15 > 20
Ovăș > > I — — —	16 > 20—16 > 50
» > > II — — —	15 > 80—16 > 10
Cucuruz vechiu — — — —	— > —— > —
» nou — — — —	13 > 45—13 > 65

BIBLIOGRAFIE.

»Familia Română« apare în fiecare săptămână în 16 pagini cu conținut ales și variat și cu multe ilustrații.

Abonamentului costă numai 10 coroane pe un an în Austro-Ungaria, 12 Lei în România.

Redacția și Administrația : Budapesta V. strada Csáky 23.

Pentru copii

când le cresc dinții,

Emulsiunea SCOTT e adevărată ușurare, căci le face poftă de mâncare, le dă putere și sănătate și dinții le cresc tari și albi.

Emulsiunea SCOTT

are gust așe de bun și dulce, încă copiii o iau cu plăcere și predilecție, liniștește nervii, prin ce le asigură atârta copiilor, cât și părinților, nopți liniștite.

Prețul unei sticle originale 2 cor. — — — 50 bani. — — —

Se capătă în toate farmaciile.

La cumpărarea Emulsiunei vă rog să observați marca care reprezintă un pescar.

Poșta Redacției.

»Societatea de lectură«, Cacova. Este o datoriță elementară să păstrăm secretul. Nu putem dar să vă dăm pe autor, ci vă dăm loc cu plăcere să desmînțiți, dacă nu-s adevărate cele scrise, ori să rectificați ce s'ar fi publicat greșit.

I. Tărău. Se va publica.

Al. Nicolau, Caracal. Multe mulțumiri. Le publicăm încă în săptămâna asta.

Ghiță, P.-Sărată. Art. cu școala se va publica încurând. Salve!

Redactor responsabil Ioan N. Iova.
Editor proprietar George Nichin.

De vânzare!

La subscrisul sunt de vânzare 9000
 pețe din lemn de stejar cu 100 Cor. miia,
 peço gara Szászsebes.

NICOLAE DECHITAN.

Cine dorește ghete

— frumoase și trainice să se adreseze lui —

Bolezni Antal

pantofar de dame și domni (Arad, Salac-utca
 No. 2.) unde se fac tot felul de ghete și pentru
 cel mai gingaș picior.

Comandele din provincie se săvârșete
 prompt.

Se caută un tinăr român

cu diplomă de notar, neînsurat,

care ar fi în stare să conducă o cancelarie
 notarială și dorește să-și ajungă scopul mai
 de aproape. Condițiunile i-le va spune

IOAN GLIȚIA, notar.

Nánhegyes (comit. Bihor). p. u. Dobrest.

FISCHER T COMP NAGYENYED

PEPINERIE DE POMI SI VITE

150.000 Pomi Roditori
 1.000.000 Sujete
 1.000.000 Planta pentru gard
 viu arbori de promenada, ar-
 bori de ornament, roze, fructe
 cu boaba, contiferi etc.

1 Milion altoae de vite, vita
 de viie Europeanasi Amerikaná
 cu su.

Specialitate: altoae de vita
 pentru desert.

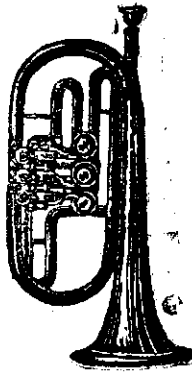
Sub-
 cultura
 120 jug.
 cat.

30.000
Pruni de Bistrita si de
Bosnia oltuiti Exem-
plare foarte frumvase

Fără
 rădăcina

Carl Raab

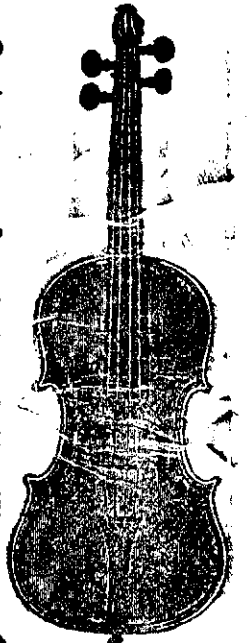
Cel mai mare magazin cu aparat de muzică din comit.
 Bácsbodrog. Zombor, str. Zrinyi.
 Ujvidék, str. Duna 5 (lângă Promenadă).

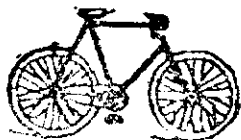
Aparate fabricate proprii și anu-
 me: vioare, celo mari, mici, trimiti,
 flaute, clarinete, tobe mari și mici,
 baș-tambure de rangul întâi, harfă
 de forma ferei, — le recomand cu
 toată căldura.

Harmonice, gramofone, fono-
 grafe și alte asemeni aparate, atât
 cu corzi de piele cât și de oțel din
 țară cât și străinătate în cel mai
 mare asortiment.

Drege orice aparat muzical, specialiști are la dispoziție.
 Catalogul prețurilor trimis ori cui grațis și franco.

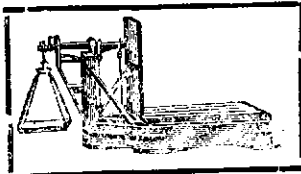
Johann Nedits

Ferar de instrumente, lăcătuș de mașini și mechanic.
 Verseez, Barosplatz.

Recomandă onoratului public, fabricatele sale proprii, ca

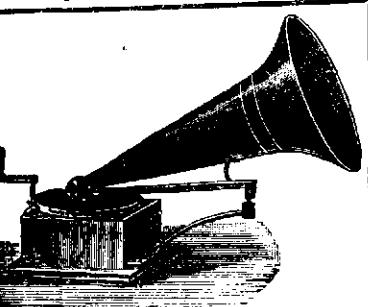
Biciclete,
Fântâni,

Cântare,
Pumpe,

Stropitoare cu peronospora, de rechisite.

Conducte de cauciuc, și
Gramofone,
 cu prețurile cele mai ieftine.

Repara-
 turile, sau
 ori-ce co-
 mande vor
 fi execu-
 tate cât se
 poate de
 bine. - - -

Acuma a sosit

Untura de pește proaspătă
de Norvegia

fără culoare și miros, calitate escelentă.

Prețul unei sticle 2 coroane.

Contra

supărărilor reumatice
 este escelentă

Spirtul Reuma

Incercat de atâtea ori cu succes.

Prețul unei sticle 80 fileri.

Se capătă calitatea originală în farmacia lui

Rozsnyai Mátyás

Arad, Szabadság-tér.

Nr. telefon 331.

Nr. telefon 331.

Prin reclamă la progres!

Prima fabrică de mobile de fier în Ardeal!

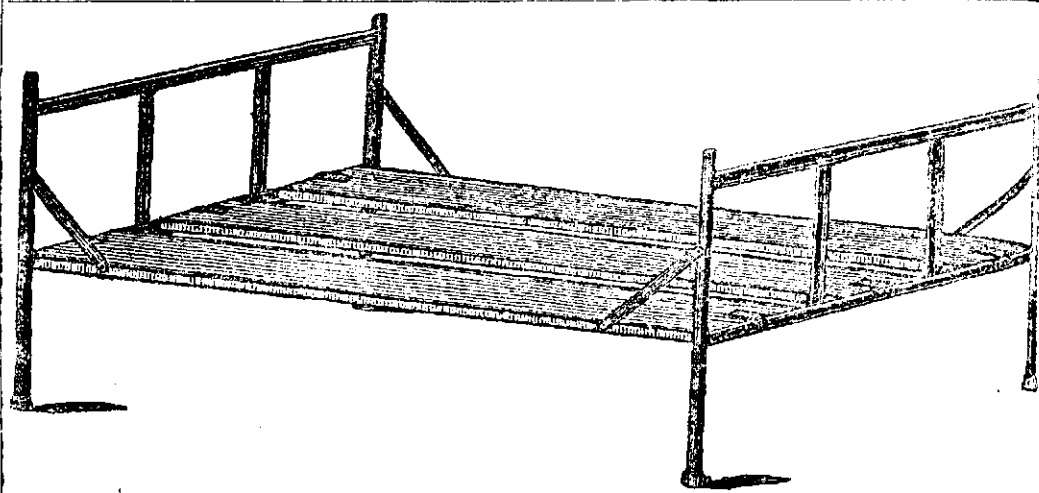
Mihájlovits György Lajos

Kolozsvár, Unio-utca 21.

Săvârșește tot felul de lucruri ce intră în specia aceasta, precum: lavalouri, paturi, dulapuri de noapte, paturi de copii, somiere de sîrmă de oțel, paturi tapetate de închis, cuiere de haine, mobilă în parte de fier, coșuri de lemne, ținătoare de cărbuni, cu poleială în diferite colori și executare de lux. Mai departe montare de casarme, locuințe de pompieri, spitale, internate, școli, institute, cafenele și restaurante. Mese, bănci și scaune de grădină.

Recomandând industria mea specială și bine aranjată, rog totodată pe onor. public pentru binevoitoarele comande.

SPECIALITAȚI: somiere de sîrmă de oțel, etc și fac după măsură ieftin și curând.

Pompe de fântâni artezice și artificiale

cu presiune înaltă și mică, cu toate sistemele.

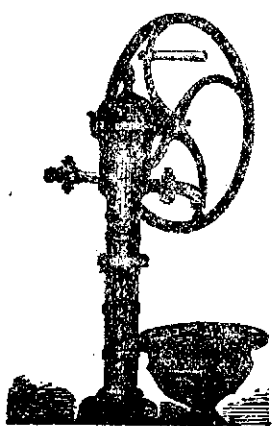
Aranjarea de părți constituante de pompe, motoare de îmblătit, de mori și agricole. Repararea basinelor de apă și a pompelor.

Jeszenovits Miklós

atelierul de pompe și mașini de fabrici, turnătorie.

Szabadka, régi Szénatéren.

Servim cu plăcere planuri și tabloul cheltuelilor.

B. GOLDSTEIN
BRASSO

KOLOSTOR UTCZA 21 sz.

fabricare de tot felul de corsete pentru

dame, fete și copii.

Corsete pentru a ține corpul drept, vătuire, corsete pentru sarcină și lăptat.

Catalog ilustrat gratuit și porto franco.

Calitatea cea mai ieftină și cea mai bună și mai fină.

Cel mai bun loc de cumpărat

TEA rusească

veritabilă

de China și Caravan în pachete originale măsurate.

Rum Jamaika

diferite soiuri veritabile

în sticle proprii se pot găsi

la drogueria și parfumeria lui

Vojtek és Weisz

ARAD.

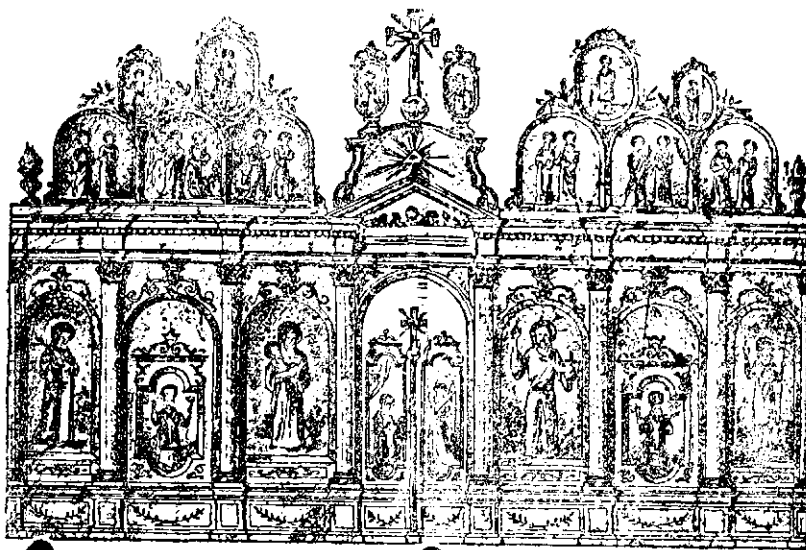
SZABÓ SÁNDOR

SCULPOR, AURITOR ȘI MĂESTRU DE ALTARE

SZATMAR, BATHORY-U. 18.

Mă angajez se fac

altare noi, amvoane, morminte sfinte,

Statui sfinte din piatră, lemn sau imitație.

Renovarea lucrurilor vechi o primesc cu prețuri reduse.

Tablourile noi de altare le fac cu ajutorul pictorilor celebri. În atelierul meu am un depozit de decoruri gata de bisericii și odăi.

Mai departe atrag atențiunea onor. preoți să viziteze atelierul meu unde am gata icoane în reliefuri, cari reprezintă stațiunile lui Hristos pe Golgota.

Desenuri și proiecte trimit gratuit. — Pentru a ușura negocierile mă duc pe cheltuelile mele ori și unde. — Aurirea se face cu aur Catalin.